

URAMBÁTYÁM

FŐSZERKESZTŐ:
JÁNOS VITÉZ.
(DR. BENEDEK JÁNOS.)

KIADÓTULAJDONOS:
ERDŐS ARMAND.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
EGÉSZ ÉVRE 12 KOR.
FÉL „ 6 „
NEGYED „ 3 „

EGYES SZÁM ÁRA 24 FILLÉR.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

TELEFON-SZÁM 706.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., VÁRMEGYE-UTCZA 11. SZÁM.

TELEFON-SZÁM 706.

A vármegye háza

— Egykor és most —

*Hej be zajos a vármegye háza,
A sok éljen kőfalait rázza,
Díszes urak állnak ott rakáson,
Főispáni fényes iktatáson.*

*Fehér ruhás deli szűzek sorba;
Liliomok gyönyörű csokorba;
Deli ifjak paripákon végül —
Nincs iktatás bandérium nélkül.*

*Az alispán — a megye gazdája —
Mond legelső felköszöntől rája.
Mozsátágyú közbe-közbe dúrran —
Megyeházán hirdeti, hogy úr van.*

*Öreg megye még öregebb háza,
Csak úgy reszket örömteljes lázba,
S míg e falak ily ünnepet látnak,
Nincs vége a magyar szabadságnak.*

*Jaj be csöndes a vármegye háza,
Mint a beteg, ha a hideg rázza.
Csendőr, rendőr állnak ott rakáson,
Főispáni csunya iktatáson.*

*Napidíjas cocilisták sorba'
Büdöskék a mákvirág-csokorba';
Puskás bácsik rosz gebéken végül —
Nincs iktatás lovas-rendőr nélkül.*

*Jön a főúr: üres a ház tája;
Még a kutya se hederít rája:
Ijesztőnek csendőrpuska dúrran —
Mint a tolvaj, a kapun besurran.*

*Öreg megye még öregebb háza,
Csak úgy reszket, hogy megvan gyalázva
Míg e falak jöitmenteket látnak,
Jójszakát a magyar szabadságnak!*

A mafla-sarkon.

Idült mafla. Máv kezdem évteni, miévt jáv oly kevés embev itt a Kossuth-Lajos-utcán! A megvadult tömeg ostvomolja naponkint az „Egyetértés“, az előfizetők tömege pedig az „Uvambátyám“ vávmegyeczai szevkesztőségét s maholnap a szép asszonyok csak fedezet mellett közlekedhetnek evve.

Kezdő mafla. Ááh! Ááh! Vállóbánn én szivesen ájjánlkozom a féddézétre.

Idült mafla. Sohasem hittem volna, hogy Povzsolt ilyen ügyes embev legyen, báv megbukott, mint népszínházi divektov s mégis fölemelte a Gázsit.

Kezdő mafla. Ézzt némm érrttemm!

Idült mafla. Nem is évted tette, hogy feleségül vette Gazsi Maviskát, hanem azért, hogy végi szevelmét oltávhoz vezethesse.

Kezdő mafla. Szóváll gatszsilirrozni foggok nékki.

Idült mafla. Bátvan megteheded, inkább, mint a Kivály-színház igazgatójának, aki elvesztette az avanyos Fedákot, akinél fessebb Gábov diákat nem kapott volna még egy Szent-Gyövgy tallév áván sem.

Kezdő mafla. Szóváll bőjti korrszákk kövvét-kézik Beóthynél!

Idült mafla. Az engem nem izgat, inkább vidov vagyok, báv egy szomovu dolog esett meg velem, elnyomtak a szigovlaton.

Kezdő mafla. Ááh! Ááh! Vállóban!?!

Idült mafla. Hávom kévdésve alig kielégítő választ adtam Zsögöd bavátomnak a magánjogból, amikov azt kévdezi tőlem: mondja kévem jelölt úv, mi az az „ingatlan csivke“? Hát tudom én? — Köszönöm — elég? S én ingatlanul megbuktam!

Kezdő mafla. Ááh! Ááh! Vállóbánn?!?

Idült mafla. Ugy megbuktam, mint Kvistóffy fog az általános titkos választói jog hivdetésével, mevt az okos szoczialisták is tudják, hogy ez csak maszlag, illetőleg spovt, amit helytelenül üz a kovmány.

Kezdő mafla. Ááh! Ááh! Sporrtról jutt eszszembe, hogy Gérréndáy meggint réndezz Olympiai játékokkát, s ott fogjá szápporítottáni a mágyár dicscsősség Hálmayıt!!

Idült mafla. Talán Halmay Elemév doktovt gondolod? Az ujj-pávt jelöltjét? Az én embevem Halmay Zoltán, aki a világ bajnokság vekovdját évte el Amevikában!

Kezdő mafla. Ááh Ááh! Akki úszik? Én is úszom az árrál, de márr jönnek a templomból, menjjünk átt a mássik oldállrá! Némm szerettek itt löddörögni á sokk máfflá között. Allons enfants!

Üzleti hetijelentés.

A főispáni beiktatások csökkenése következtében záptojásokban jelentéktelen volt a kereslet. Az árák mindamellest szilárdak, minthogy a készletek fogytán vannak és a szilárd kezekben levő árút visszatartják a legközelebbi beiktatások céljaira.

Annál élénkebb volt a forgalom revolverekben. A magyar fegyver- és gépgyár részvényei tetemesen emelkedtek és külföldi tőkepenzesek egy magyar revolvergyár-részvénytársaság alapításán fáradoznak. A vállalat szép jövővel kecsegtet. Valószínű, hogy az érdeklődők hamarosan túljegyzik a részvénytőkét.

Élénk érdeklődéssel viseltetnek a tőkepenzes körök a »Tüntetés-i balesetek ellen biztosító társaság« tervbe vett alapítása iránt is.

A szerkesztőségből.

Ifju tehetség: Szerkesztő úr, szerződtesen munkatársnak. Merem állítani, hogy lapja jeles erőt nyer bennem. Több akadémiai pályadíjat nyertem prózai munkákkal. Legutóbb egy verses dolgozatomat tüntették ki, végeztem jogot és filozófiát, beszélek magyarul, németül, franciául, angolul, oroszul, törökül, görögül, olaszul, spanyolul...

Szerkesztő: Ez mind igen szép. De tud-e ön fegyverrel is bánni?

Ifju tehetség: Sajnos, nem!

Szerkesztő: Akkor legjobb akaratom mellett se vehetem hasznát.

Kiki a maga szempontjából.

Az üvegesmester: Nem értem, miért beszélnek folyton a magyar ipar pangásáról? Én alig győzöm a munkát!

A fegyverkereskedő: Még néhány ilyen hét és házat veszek az Andrássy-úton!

Az országgyűlési gyorsíró: Aztán mondja valaki, hogy nyugalmasabb polgári foglalkozás is van, mint az enyém!

A sajtószabadság idejéből

Röndér (a háttérben) : Csak arra vónék kíváncsi, mikor hagyjuk abba ezt a esűf játékot ?

Esküvő után

PÁL HUGÓ

A vő. Most mondja, hogy pénzt nem ad? Mikor már a leányt feleségül vettem!

Az após. Hát nem esküdözött előtte, hogy szerelemből teszi?

A vő. No, én is megjártam a szerelemmel! Első menyasszonyom meghalt, a második elhagyott, a maga leánya pedig — a feleségem lett.

Vasárnapi mulatságok

— A fotografusnál. —

Berger. (A fogadószobában a tükör előtt megsímogatja a haját, bajuszát és a térdeit.) Te is igazítsd meg a gyermekeket, mama, meg az új flitterruhádat. Tuhutumka, szorítsd hátra a füleidet, mert a képen a Lipótból semmi sem fog látszani.

Bergerné. (Ruháját igazítja.) Ha rágondolok, hogy a Spitzné milyen mész ruhában vétette le magát . . . míg itt ez a drága sok csipke . . .

Lipótka, fésüld ki a füleidet, te meg Tuhutumka, fésüld be a füleidet.

Berger. A Bernát elül állhat, neki már van bizonyos fellépése és egészen új cipője. (Bejön egy menyasszony és egy vőlegény.)

Legkisebb Berger. Die Braut von Messina a kültelekről.

Kisebb Berger. A mi Marink is már megörökítette magát egyszer a sarki henteslegénnyel, meg egyszer a Gelber Mónival, meg egyszer a szobaurunkkal.

Legkisebb Berger. De a szegény pasas úgy elfintorította az ábrázatát! Hogy ne lehessen ráismerni a jobb körökben. (Nevet.)

Bergerné. Csak rendesen fizessen, erről lehessen a jobb körökben ráismerni Lipót, ereszd le kissé a nadrágotat.

Berger. Siess mama, siess mama.

Bergerné. (Utolsó pillantással a tükörbe. Kapkod.) Rajtam van minden smukk? A nyakláncom, a karpereceim, a brilláns fülbevalóim? A türkisz lepke? A smaragdos galamb és szépgyöngyös teknőc? Papa, te is igazítsd meg a patkós kravattatűdet, a függelékeket és húzd ki a manzsettagombokat.

A fotografus. (Megjelenik az ajtóban, amint kituszkol egy jegyepárt. Bergerékhez.) Ennyien? Méltóztassék csak bevonulni. (Hajlong.) Csak tempósan, gyorsan, ezek a képek szoktak a legjobban sikerülni. (Magába nevet. Mind bevonulnak.) Milyen jó világítás, ha sietünk... (Hajlong.) Ha sietünk... (A gép elé taszítja Bergert.) Ide méltóztassék talán a középére, pardon —

Berger. (Megfogja a fotografus egyik kabátgombját, csavargatja.) Nézze uram. Mi nem mentünk a Streliskyhez, a Kossákhhoz, vagy Uherhez. Mi több, mi nem mentünk Goszlethhez, Erdélyihez, Maihoz, Aprilhoz, izé, vagy Mertenshez, hanem eljöttünk ide, önhöz, önhöz, nézze uram, mert ön fotografálta le a dohány-utcai Spitzéket is. Mellesleg elég rosszul, sőt impertinens, gyalázatos rosszul! No de semmi. Ezért fog most bennünket jól levenni. És ha mi sikerülünk, akkor ajánlatunkra ide jön a Weisz, a Gelberék, az aradi Kemény és a sóvári Puha. A Mór. Ezeknek szenvedélyük a fotografáltatás. Minden hat nap után új kép. Persze, ha nekünk: jó kép. Most pedig dologra barátom! (Visszaadja neki az ezalatt lecsavart kabátgombot.)

A fotografus. (Rohan és csúszik Bergerné felé. Karonkapja, elhurcolja egy fotelért és a fotellel visszahurcolja. Belelöki.) Pardon, méltóztassék itt helyet foglalni, nagyságos asszony.

Bergerné. Hallja. Jól lássák a flitterruhámat, itt a vállon ez a felhő, ez a csipke...

A fotografus. (Balra csavarja Bergerné arcát.) Talán: így.

Bergerné. (Ránéz.) Úgy?

A fotografus. Ne nézzen rám! (Visszacsavarja.) Igen, úgy. Ne mozogjon!! Pardon.

Bergerné. (Mozdulatlanul, elcsavart nyakkal.) Nézd meg papa a türkiszlepkét, a smaragdos galambot és a gyöngyös teknőcöt. Látni? (Arcát aláfutja a pír.)

A fotografus. (Bergert a fotel mellé pöndöríti.) Pardon. A bal lábat előre. (Előre rántja.) Pardon. A jobb lábat hátra. (Hátraüti.) Pardon. Mellet ki. Így. Fújja föl magát. Jobban.

Berger. Megpukkadok.

Bergerné. (Rákvörösen.) Megpukkadok.

A fotografus. (Meglátja Tuhutumot.) Milyen nagy fülei vannak! (Összecsapja a kezét.) Mit csinállok én ezekkel a fülekkel?

Legkisebb Berger. (Nyugodtan.) Legyezze magát. (Mozgatja a füleit.)

Berger. (Összeesik és elkezd nevetni.) Most ne humorizálj, Tuhutumka, mert az anyáttal már megpukkadunk. Siessen uram, siessen. (Felfújja magát.)

A fotografus. (Hátul összeüti a fiúk fejét.) Kész. Nézzenek mind oda arra a fekete repedésre a falon. Ott a gép fölött...

Legkisebb Berger. A falon. Igen? Egy poloskát látok ott mászni. (Mind odanéznek.)

A fotografus. (Kétségbeesve.) Ha maguk egy éhes poloska miatt ilyen kravált csinálnak!... (Helyre ráncigálja, csavarja és visszacsavarja őket.) Pardon.

Kis Berger. (Visszafojtott kacagással. Szeme kidülledt, orrcimpái elállnak.) Én már nem birom tovább, a Tuhutumka hátul piszkál az ujjával.

Berger. (Mereven.) Olyan pofont kapsz Tuhu!

A fotografus. (A gép alá bújik és össze-vissza szaladgál a géppel.) Így ni. Csak még egy pillanatig.

Berger. Siessen, siessen!

Bergerné. (Rémülten elkapja fejét.) Még ne, még ne! Te Berger, hiszen így nem látszik a másik fülbevalóm! A Spitzné még azt fogja gondolni, hogy csak az egyiket váltottuk ki...

A fotografus. (Kibújik a gépből.) Miért nem mondta ezt mindjárt?! (Kiabál.) Nézzen erre a lencsére. Jó. Most jó! (Visszamászik.)

Legkisebb Berger. Engem most nem látni a mama fejétől. (Messze ellöki Lipótot.) Csak így érvényesülök.

A fotografus. (A fekete kendő alatt haját tépi.) Mindnyájan kiestek a fókusból. (Fenn.) Marhák. (Magában.) Pardon. Akarom mondani. (Magában.) Marhák. (Fenn.) Pardon!... Végre.

Legkisebb Berger. (Kiált.) Jaj! Beleestem.

Berger. (Hátrafordul) Mibe?

Legkisebb Berger. (Igen nagyon lassan és csendesen.) Hát a — fókuszba papa.

A fotografus. Egy... kettő...

Berger. (Hadonászik a kezeivel.) Várjon, a kutyafejét. A fejem búbját akarja levenni? (Felfújja magát) Most. (Ujra felfújja magát.) M...

A fotografus. Három! Köszönöm szépen. A képek: egy hét múlva. Jó képek, igen jó képek, igen nagyon jó képek. (Hajlongva kitolja őket.) Erre méltóztassék, pardon...

Berger. (Kinn.) Azt mondja, jól sikerültünk.

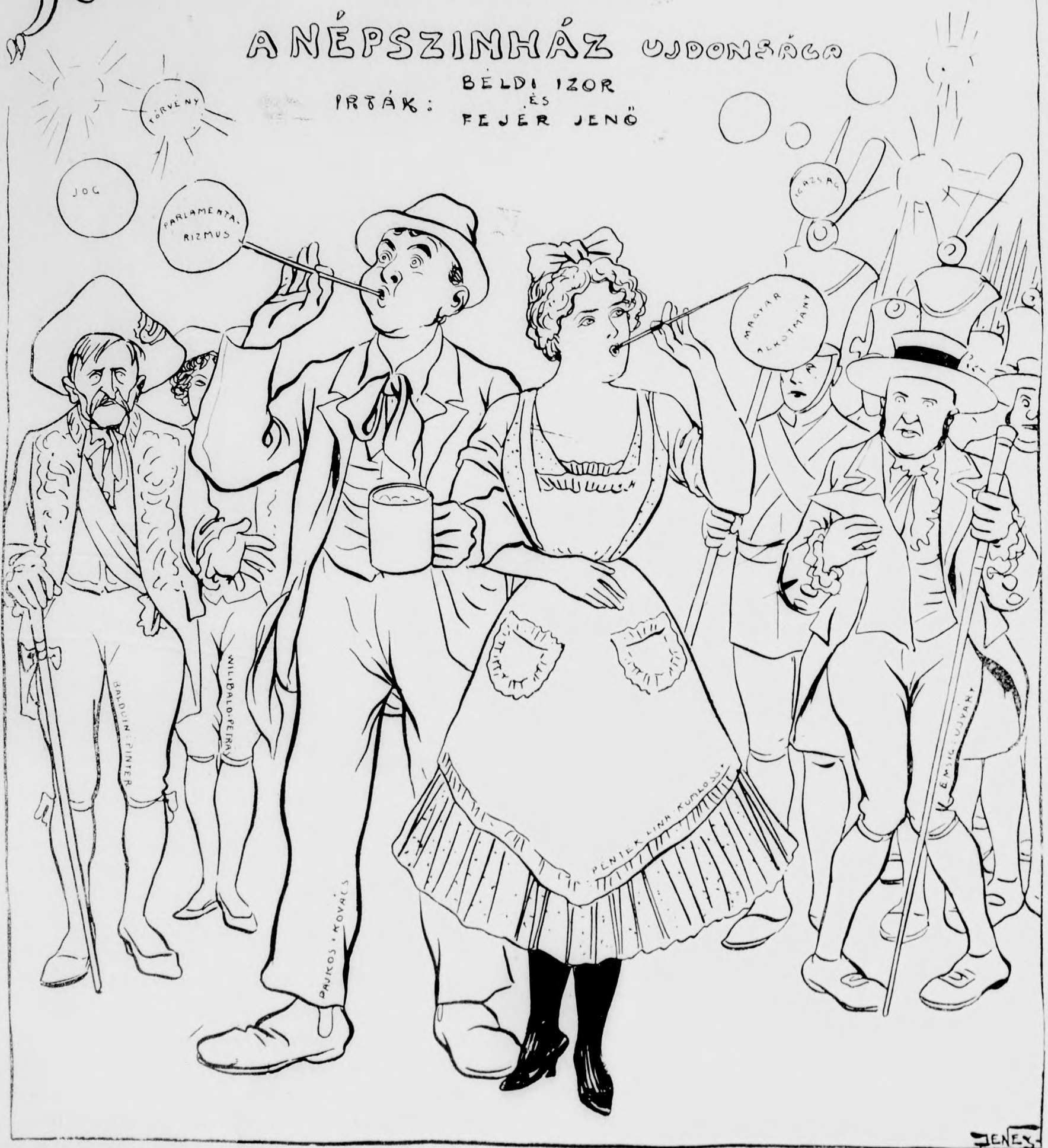
Legkisebb Berger. Úgy éljen a feje. Az egész idő alatt — mozgattam a füleimet.

KÜLTÉLKI HERCZEGNŐ

OPERETT

A NÉPSZINHÁZ UJDONSÁGA

IRTÁK: BÉLDI IZOR
ÉS
FEJÉR JENŐ

Fegyverre magyar!

— Egy ellenzéki napilap szerkesztőségében. —

Főszerkesztő. Ne féljenek uraim, mint eddig, most is meg fogom védeni önöket. Csak az én testemen át juthat az utca az önök íróasztalaihoz. Akinél revolver, zsebkés, szivarvágó, vasdorong, élesebb író toll, vagy hasonló gyilkoló szerszám van, az lépjen elő.

(Mind kihúzza a revolverét és pattogatja a kakast.)

Főszerkesztő. Köszönöm. De tegyék csak a zsebeikbe. Ott legalább a nadrágukba fut a golyó és nem belém. Mi van a vizipuskákkal.

A szerkesztő. Az első emelet minden ablakába egy vizipuska áll. Negyven lóerővel. Akit nyakonönt, lekalimpál tőle. Néhány másodperc alatt vízben áll az utca és csak azok nem fúladnak meg, akik elővigyázatból csónakon jöttek ide.

Főszerkesztő. Mi van a torlaszokkal?

Szerkesztő. Nyilatkozzék Barcsai, ő a torlaszok parancsnoka.

Barcsai. Tíz matrác az első ajtóba és öt szalmazsák a második ajtóba. A matrácok és szalmazsákok mögött papirkosarak, makulatura és beküldött rossz versek, meg tárcák. Ezeket egye át magát a banda!

Főszerkesztő. Maga hol fog állni?

Barcsai. Lent a pincében, a rotációs gép mögött. Ez a legfontosabb pozíció. Aki közelembe jön, belevágom a rotációsba és mint lappéldány jön ki belőle. A ragyogóját, én póttartalékos voltam!

Főszerkesztő. Van még valami mondanivalója?

Barcsai. Hogyne.

Főszerkesztő. ??

Barcsai. Kérek előleget.

Főszerkesztő. Beszéljen a szerkesztő úrral. És ki fog a szerkesztőség ablakaiba állni?

Szerkesztő. Odaállítom a sportot, a szerkesztői üzeneteket, a különféleket, az alanyi költőt és a regényfordítást folytatásokban. Ha le is lövik őket, azért holnap megjelenhetünk.

Főszerkesztő. Igen, jó van. Hoztam öt Werndl-puskát és huszonöt patront, az urak vegyék át. (Egyik se veszi át.)

Főszerkesztő. Nézzék, így kell megtölteni. (A fegyver elsül a kezében. Hirtelen.) És így kell lőni . . .

Barcsai. Jaj, jaj, a vállamba lőttek. (Hempereg.)

Főszerkesztő. (Ad előleget.)

Barcsai. (Csendesesen) Nem is igaz, hiszen akkor be se érném ennyivel.

Főszerkesztő. Tehát így kell megtölteni . . .

Mind. (Rémülten menekülnek a másik szobába.)
Tudjuk, tudjuk.

Főszerkesztő. Mit félnek? Én megvédem önöket, csak az én testemen át. . . .

Barcsai. (Mozdulatlanul áll.) Hogy kell megtölteni?

Főszerkesztő. Hogy megint előleget adjak? Találják ki maguk. (Szétosztja a puskákat, remegve veszik át.) Ha azt mondom, fegyverre magyar! . . .

Szwarc. Mindenki lő?

Főszerkesztő. Hallgasson! Senki sem lő. Csak ha azt mondom, fegyverre, fegyverre, fegyverre magyar, akkor lőnek. Tehát ide figyeljenek: Fegyverre magyar! . . .

Szwarc. (Lő.) Bocsánat, lőttem.

Főszerkesztő. El van bocsátva. A fülem mellett füttyült a golyó. El van bocsátva. És most munkára uraim. (Kivülről döngetik az ajtókat.)

Barcsai. (Menekül.)

A többiek. (Utját állják.) Most hagysz magunkra? Gyáva . . .

Barcsai. A barrikádokra megyek. Le a pincébe! A rotációs mögé!! (Eliramodik.)

Főszerkesztő. Mindenki az ablakba. Ránk törik az ajtókat! A mi várunkba, a mi erősségünkbe hatolnak!! Vége a sajtószabadságnak!!! Fegyverre, fegyverre, fegyverre magyar. (Senki sem lő.)

(Az első emeletről a tüntetőkre szegzik a vizipuskákat. Egy pillanat alatt az erős vízszugár tisztára söpri az utcát. Csend.)

Szwarc. (Lő.) Bocsánat, lőttem . . .

Főszerkesztő. Az egyetlen bátor ember! Önt újra visszaszerződtetem.

Szwarc. (Ujra lő.) Majd én adok nekik, majd én adok nekik! (Lövöldöz.) Ugy-e, hogy én adtam nekik?

Főszerkesztő. Ezentúl Szwarc úr, jutalomból ön fogja segítségül hívni a rendőrséget.

Távirat Bécsbe.

Kabinetiroda

Bécs.

Kérem legfelsőbb helyen jelenteni, hogy politikám nagy sikereket kezd aratni. A magyarok egymásra lövöldöznek már.

Fejérváry.

Mesterlövő.

Carver tanítványa, aki röptében puffantja le a fecskét és a levegőbe földobott ezüst forintot is úgy találja el, hogy csak négy hatos hull vissza a földre, szerkesztőségbe, belső munkatársnak ajánlkozik. Ajánlatok »Tell Vilmos« jelige alatt kéretnek.

A sajtószabadság idejéből

Ujságíró (remegve írja): De mi nem ijedünk meg, mi pusztá tollal a kezünkben bátran, rendíthetetlenül kiáltjuk oda: hát jöjjön az erőszak . . . (Fegyvereihez kapkod, egész testében reszket.) Meghalották, jönnek, segítség!

A sajtószabadság idejéből

A szent béke előjelei.

Demonstráló nagyhatalmak.

— Mitylenei idyll. —

(Mitylene kikötőjében Ripper magyar-osztrák al-fel-ellen tengernagy parancsnoksága alatt megjelent a nemzetközi flotta: *St. Georg*, magyar-osztrák vezér-hadihajó, egy monitor és egy dunai kotróhajó. Az angol, francia, olasz és orosz részről egy-egy gőzlárka és gőz-szandolin. A hajókon mérsékelt számú ágyú és matróz.)

Ripper al-fel-ellentengernagy egyik Seekadet-hez: Váltasson jeleket a hajókkal. Látogatást tesz a koalíciós vezér-hajókon. Álljon elő a II. számú kotróhajó.

Seekadet von *Habenichts*: Parancsára, Excellens! (Szalutálva el.) Pár perc múlva elindul a feldiszipelt kotróhajó és sorba járja a félkörben felállított koalíciós vezérhajókat Felhangzik a Gott erhalte, majd a Good save the King s a többi nemzeti himnusz.

Ripper al-fel-ellen-tengernagy (teljes díszben fogadja a *St. Georg* fedélzetén a viszonzó látogatósokat). Uraim! Elérkezett a döntő pillanat, amikor meg kell mutatnunk a fél holdnak, hogy mi egészek vagyunk, erősek vagyunk, hatalmasok vagyunk!

Seekadet von *Habenichts*: Hoch! Hoch! Hoch!

Ripper al-fel stöbbi Most pedig megegyezvén az egyöntetű eljárásban, minden hatalom egyenlő számu legénységet küld a szárazra, a hol tüntető sétát fogunk rendezni. Reszkess Byzanc, Európa, Ázsia, Afrika, Amerika, Ausztrália és a kapcsolt tartományok. Letörjük az Arany Szarvat!

John Bull. Good Bye!! Ötven ember minden nemzetről, az összesen 250 legény és 15 ágyú!

Czinczi olasz tengernagy: Nem lehet, mert egész felszerelésem csak két ágyúból áll!

Ripper al-fel stöbbi: Az mindegy! Indulunk!

Tengernagyok kara: El, el, Mitylénébe, Mitylénébe. Mitylénébe, Mert ott sohasem esik az eső!

(Megindulnak a kotróhajók, gőzbárkák és sandolinok. A szárazra érve észreveszik, hogy az osztrák, olasz és orosz csapatokból hiányzik 10—15 ember, akik a nagy igyekezetben belepotyogtak a tengerbe. Az angol tiltakozik, az olasz remonstrál, az orosz debacchál a francia tüzel. Végül.)

Ripper al-fel stöbbi (Kiadja az ismeretes jelszót) Rückwertzkonzentrierung! (Mire a kotróhajó, gőzbárkák és szandolinok visszafelé gőzölnek. Fönt a *St. Georg* fedélzetén.) Seekadet! Irjon meg jelentést Krixministeriumba' Marconi szerint: Fényes győzelem! Szultán remeg! Költség tiz millió korona. Demonstráció sikerült!

(Quod erat demonstrandum.)

Hajdan és most.

Hajdan és most: nagy különbség,
Szinte el sem hihető:
A világ a férfié volt,
Rejtve otthon ült a nő.
Most azonban már a dolgot
Szabadabban rendezők:
Hol az élet napja süt,
Minden áron, mindenütt
Az elsők a nők!

A klub, a kávéház, az utca
A nőknek egy-egy diadal.
És mitsem ér a férfi trucca:
Övék igen sok hivatal!
Lőtőlűt már egy nő se koplat,
Bizony inkább gépet kopogtat,
Automobil, bicikli, Yost:
Ez a nők divalja most!
Halló, hahó, ez így való,
Az erkölcs olvad, mint a hó;
De vigán élünk,
Pezseg a vérünk
S míg a szivarka füstje száll,
Ugyan kinek kell rózsaszál?

Hajdan, no annyi szent!
Gondolkozzunk felőle:
Mily czigánymódra ment
Ez a világ előre!
Például egy lányszöktetés
Botrány! milyen lassan haladt,
Egy óra, egy nap, nem! kevés!
Egy év volt minden pillanat!
A döcögős utakon
Csak postakocsi járt,
A kocsis a bakon
Elszundikált
S csak ritkán trombitált:
Trára, trára, trárara rá!

Az úrfi úgy ült, mint egy vén mamut,
Mellette a kis lány is elaludt;
Akadt böles, aki magyarázta,
Hogy ezt az erkölcs így kívánja!
Szerencse még, hogy fel-felrázta
Őket a postás trombitája:
Trára, trára, trárara rá!

A postakürt ma már
Ott nyugszik a suton
És a szerelmes pár
Szökik most vasuton;
Vagy robogó automobil
Röpíti őket, mint a nyíl.
Töf-töf, a gép suhan,
S a gummi-talpuban
Az úrfi és a nő együtt nevet
A bamba férj felett.

Mert most csak asszonyt szöktetünk
A lány nem kell nekünk.
— Elhoztad a pénzt ugy-e kedves?
Mindjárt indul az expressz,
A pár a perronra karöltve megy,
Zsebükben a körutazási jegy;
Minthogy ma már a szöktető
Jókor tisztába jó
A menetrenddel
És hálófülkét rendel.

Ehrlich Gé Gusztáv a helyzetéről.

Schlesinger, kopirozzon eztet a levél.

Ebben írok a Rudnay Béla főkapitánynak, hogyha nem fog vigyázni a mienk bankra, azonnal felakasztatok őtet az állásából. Hála Isten, a városnál még van nekem egy befolyás.

Sajnállok, hogy a miniszteriumba is nem tudok bele folyásolni. Az egész ország totál megőrülte magát.

Megyek a múltkor este az utcán, hogy élvezek a friss levegőt, mert ez a legolcsóbb élvezet. Egyszerre — krach! — kezdenek löni a szocialisztok.

— Micsoda láda rájuk? — gondolok magamban.

Aztán egyszerre meg egy házból az első emeletről — bömböröböm! — lövöldöztek a zsurnalisztok.

— Hát hallja, maga eztet csak úgy néz? — kérdeztem egy konstáblertól.

— Nu, hát mit csináljak? — kérdezte ő.

— Wie heisst, hogy mit csináljon? Menjen oda és mondjon meg nekik, hogy ha akarnak lövöldözni, akkor iratkozzanak be és legyenek egy tag a régi polgári lövöldétől, ahol a Márkus Józsi van a főlövő, vagy pedig menjenek a városligetbe a Garibaldi-helyre és lőjjenek négy lövés tíz krajcárért. Annak van egy értelme. De itt lövöldözni az utcán? Mit gondol? Ez nagyon egészségtelen van. Az ember megy gyanu nélkül levegőt snappolni és egyszerre — paccs! — kap egy revolver-golya a gyomrájába!

Olyan dühös voltam, de olyan dühös, hogy én aztat magának ki se mondhatok. Amíg csak mondtak egymásnak az emberek, hogy gazember, no hát addig még megjárta magát. Ez szokott előjönni az életben. De ami sok van, az sok van.

De meg fogok mondani a koalíciónak, hogy küldjenek engemet Bécsbe. Majd én bebizonyítok, hogy az egész válság egy nagy smonca és hogy úgy meg lehet oldani az egészt, mint a tojást a Kolumbusztól.

Est modos in rébósz.

A király nem adja a magyar vezényszó, a koalicion meg nem engedi a magyar vezényszóból? Hát ne kommandirozzanak sem nem magyarul, sem nem németül, hanem — fallt mir ein — latinul.

Muszáj mondani »Habt Acht!« vagy »vigyázz!«? Mondjanak latinul, ... hogy is kell mondani latinul »Habt Acht!«? Maga se nem tud? Maga semmit se nem tud, Schlesinger! Maga talán még aztat se tud, hogy hol lakik az Isten!

Hát menjen, kopirozzon már! És jegyezzen meg az enyém jelmondás:

— Ehrlich währt am längsten!

Kiadó helyiség.

Kávéházi helyiség, mely fölött az első emeleten egy ellenzéki lap szerkesztősége van, igen olcsón kiadó. Az üvegtáblák biztosításáról a hérlő maga tartozik gondoskodni.

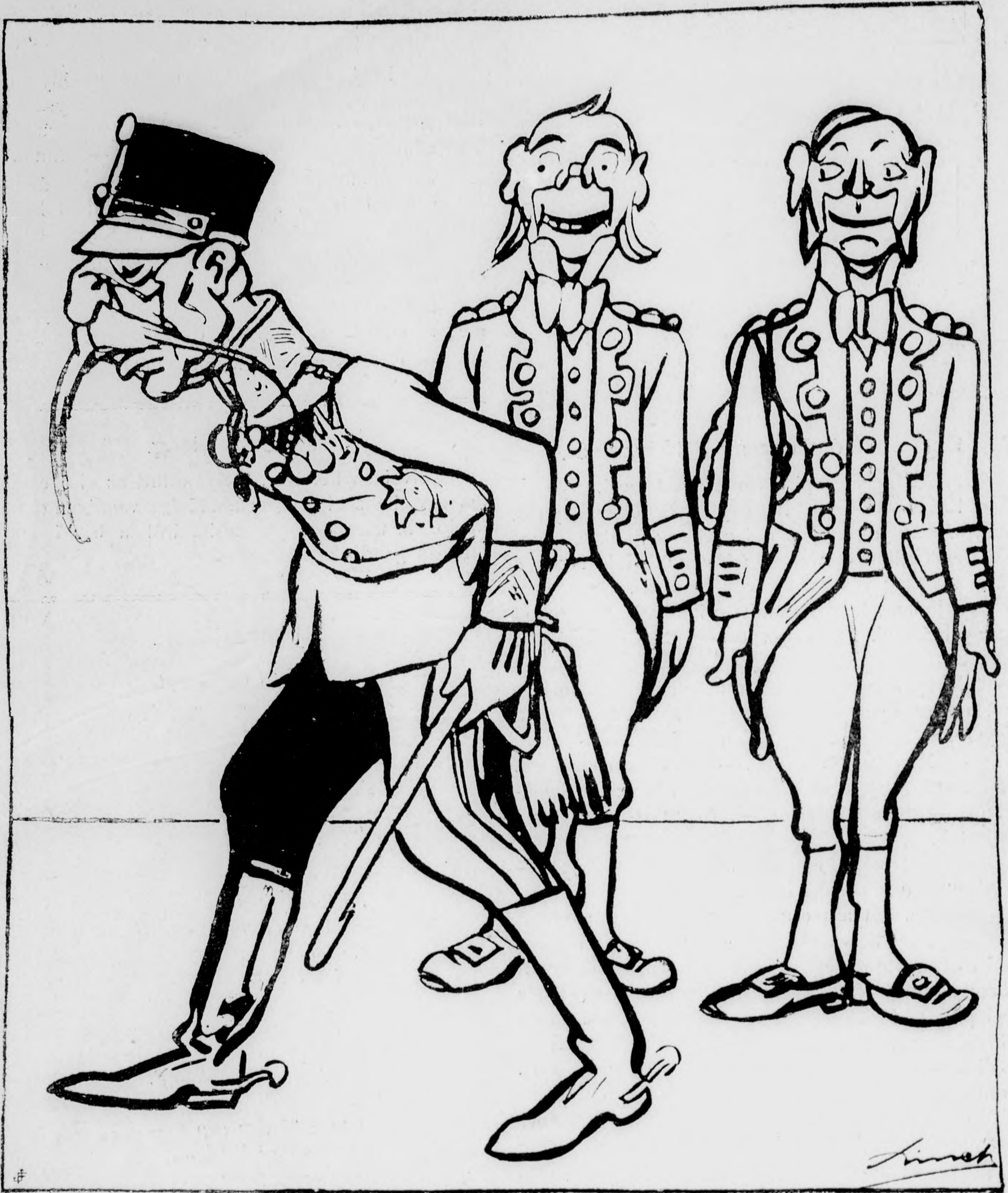
Uj Messiások.

... Már a régi Isten
Elfeledve régen,
Uj Messiást várunk
Földön és az égen,
Aki tudjon sajjó
Szíveinkkel bänni —
Könyörülj meg rajtunk
Weltner és Bokányi.

Sötét kétségünkben
Megvígasztalj minket,
Gyógyító szent írral
Kösd be sebeinket.
Csupa bűn a lelkünk
S a hitünk parányi —
Légy az üdvöztőnk
Weltner és Bokányi.

Bár a hitellen nép
Halált kiált rátok,
Épp ezért ti vagytok
Az új Messiások.
De hogy az ígétek
Testté tudjon válni —
Kössenek fel értünk
Weltner és Bokányi.

Fejérváry Bécsben

Fejérváry (magában): Úgy látszik, ide se teszem be többet a lábam.
 Smólen Tónik (magukban): Ez se teszi be többet ide a lábát.

Linek rajza.

Fejérváry Budapesten

Linc rajza.

Fejérváry: Kedves Vészi, a sajtóiroda útján adja tudtul az országnak, hogy a kormány állása szilárd és rendíthetetlen.

Ostrom alatt.

— Egy ujságíró végrendelete. —

Mindig az volt a vágyam, hogy mint harci tudósítót, akár az orosz-japán, vagy a délafrikai háboruba, akár a moszkvai, pétervári, kisenevi vérengzésekhez, vagy a vidéki főispáni installációkhoz kiküldjenek. De a magas ég és alacsony szerkesztő máskép határoztak, harci tehetségemet nem ismerték föl s nekem továbbra is a bécsi szűrőmarha- és sertésvásár telefonjelentéseit kell fölvennem. Ma végre fordult a kocka, ostrom alá vették a szerkesztőséget. Az asztalainkra téglák, a fejemhez nem atyai jóakaratu gorombaságok, hanem mázsányi kövezőkövek röpülnek. Feszítő vassal dolgoznak a kapuknál és golyók sivítanak be az ablakokon. Kiküldött harci tudósítónk, aki olyan gyönyörűen irt Csuzimáról és akinek egy idegszála sem rezdült meg, amikor tolla alatt néhány pillanat múlva Rozdestvenszki gyönyörű hajórajja elsüllyedt, Togo pedig diadallal lépett át az oroszok hajóira, most — az első revolvergolyótól az asztal alá bújt, ahol már ott találta az ujdonságok, a belpolitika, a törvénytörés, a nagy riport, kis riport, legkisebb riport és a színházi rovatok vezetőit. A lámpákat az asztal alá állították és csendesen csendesedeznek.

Mennyire megvetem őket! És magam elé téve forgópisztolyaimat, angol buldog-revolveremet, egy félliter schillert, boxeremet, melyet a boxerlázadásból mentettem meg, szembenézek a halállal. Ki gondol most a bécsi marhákra? Minden pillanatban betörhetnek és akkor ki, a sáncokra kell állnunk. Érzem, hogy az első leszek — érzem, hogy az utolsó is, mert ezek az asztal alatt nem fogják abbahagyni a csendest.

De mielőtt a halál torkába rohannék, emberi kötelességem, hogy megírjam a végrendeletemet. Akiket szerettem és nem szerettem, hadd emleghessenek, ha már én átlyuggatott, agyonvert, fejbe-kölíntott és egy petites ujdonságban elsíratott: por és hamu leszek.

Ezekben a rettenetes órákban tehát ép észszel és teljes szabadságommal élve, utolsó akaratom ez:

1. A fehérenemüimet, melyeket úgy sem tudok a mosónőtől kiváltani, erre a nőre hagyom. Hadd sírjon, hogy annyi klórral mosta őket és mégis piszkosan maradtak.

2. Zálogcéduláimat, adósságomat a Muki főpincéernél, szabó- és suszter-részleteimet, valamint szerelmi levelezésemet égessék el, ez ne maradjon az utókorra. Elég bajom volt velük a jelenkorban.

3. A bécsi sertéseket és marhákat legjobb barátomra, a belpolitikusra hagyom örökül. Rán-

dulgasson át néha Bécsbe is, a fodrászomnál hajnyírásért őrzött vasuti szabadjeggyemmel.

4. Van egy regénytervem, ha megírják, sok pénzt lehetne vele keresni — a külföldön. Nálunk nem. Gyönyörű terv, a címét és a fejezetek számát asztalom belső fiókjába őrzöm. Ezt a regénytervet a tárcaírókra hagyom, írja meg németül, mert ez legalább hoz valamit a konyhára és mert magyarul úgy sem tud írni.

5. Az arcképemet a szerkesztőm kapja élő szemrehányásképpen.

6. Revolvereimet a riportterekre hagyom, ők leginkább hasznukat vehetik.

7. Annak a kislánynak pedig, aki az operában a kilencedik sorban táncol, adják oda utolsó gondolatomat, mert az övé volt, hiába kacagta ki kegyetlenül százszor is forró vallomásaimat.

8. Végül ami rajtam van, a cipőm, egy fél harisnya, a ruhám, a manzsettám, gallérom és az inggombjaim, ez mind a színházi kritikuse legyen, ugyanis őtől kaptam ezeket a rongyokat kölcsön. Szégyelje magát.

Ezzel befejeztem végrendeletemet. Talán a következő pillanatban holt testemen át fuvó paripák száguldanak a kivívott diadalra. Addig? Folytatom, ahol az elébb abbahagytam:

Bécsi marhavásár. A mai vásárra fölhajtottak: 5230 magyar, 3210 galíciái, 2560 német és 4870 nemzetközi marhát . . .

Jó üzlet.

— Már teljesen felhagytam az íróssággal és most én is kereskedő lettem.

— Kereskedő, milyen kereskedő?

— Butorkereskedő, barátom.

— Nos és kötöttél már valami üzletet?

— Hogyne! Eladtam az összes butoraimat.

Hosszú pauza.

Móni (csendes rezignációval): Eliz, Eliz, húsz év előtt a menyegzőnkön megfogadtuk, ha valamelyikünk haragszik vagy izgatott, akkor a másik hallgat. Eliz, Eliz, én már húsz éve hallgatok . . .

Kritika.

Fiatal író. Szerkesztő úr, ha ön ezt a . . . ezt a kéziratomat is összetépi, akkor ön nem tudja . . . nem tudja: mi a jó.

Szerkesztő. Az lehet, barátom (összetépi a kéziratot), de tudom, mi a rossz!

Kérdés a béke-ligához.

Örmester: Azt akarják, hogy oszlassuk fel a hadsereget? Hát hiszen a legénység csak meg fog élni a két keze munkájából, de mi legyen — a tiszturakkal?

Pipaszó mellett.

— Urambátyám a hét eseményeiről. —

A szedő-sztrájk. Nem csinálják okosan a dolgukat ezek a császári szociálisták. Miért nem sztrájkoltak inkább a haladóparti ujságoknál? Milyen önérzettel hivatkozhattak volna arra, hogy ezúttal azért nem olvassák őket, mert nem jelentek meg.

Megint új báró. Azt hinné az ember, hogy ebben a szociáldemokrata világban nem születik több új magnás. Hiszen az elvtársak még a mostaniak ellen is ugyancsak agyarkodnak. Aztán a haladóparti kormány a népjogokat akarja kiterjeszteni. Ki az ördög látott szociális forradalmat új bárókkal? Az elvtársak azonban ügyet se vetnek az új báróságokra. Sőt, úgy látszik, örömmel fogadják; mert valószínűleg nekik is hull valami az új báróságokból.

Ugyanazon a héten: szedő-sztrájk függetlenségi lapok ellen és új bárói kinevezés.

Hát nincs ezek közt összefüggés?

A sztrájkoló szedők heti bérét s a megrendelt utcai forradalom költségeit alighanem az — új bárók fizetik.

Uj Magyarország. Mi már csak megmaradunk a mi régi, ezeresztendő Magyarországon. Ebben is meg lehet élni becsülettel, tisztességes kenyérkeresettel, ha nehezen is. Hja persze, az Uj Magyarországon könnyebben élnek az emberek. De hát, hadd ugasson a kutya, csak meg ne harapjon.

Ez is baj, az is baj. Igazsága van Rudnay főkapitány úrnak: egyszer azért támadják, mert beleavatkozik a politikába s rendet csinál Pestvármegye székházán, máskor meg azért szidják, mert nem avatkozik bele a nyomdászok sztrájkjába s nyugodtan nézi órákon keresztül, hogy rombolnak, lövöldöznek felszabadult utcai alakok a körúton, meg a szerkesztőségekben. Hát legyen köztük okos az ember, pláne, ha főkapitány. Tudvalevő, hogy röndnek muszáj lenni. Már pedig minden rendőr előtt az a rend, hogy — felsőbb parancsra cselekszik.

No hát! Ki meri még őt vádolni?

A lovagias főkapitány. Összegazemberezték Rudnayt, de nem tudja: haragudjon-e érte? Két osztrák katonát elküldött a sértegető urakhoz s megkérdezte: komoly volt-e, vagy tréfa?

— Persze, hogy komoly! — volt a határozott válasz.

— Csak ennyit akartam tudni, mert tréfának vastag lett volna; — felelt a lovagias főkapitány és — visszavonult.

Gábor diák. Olvasson néhány Gaborieau regényt, tanuljon diáku, így nem használhatjuk. Amit ír, diákum-bákum, sebünkre nem ír a flastrum diacum.

Kezdő ma'la. Menjen a [sarokra, ott tanulhat az idültől.

Lewy D. Mi igyuk meg a levit, soha. **F. G.-né,** Szabadka. Ez már nálunk nem szabad-ka.

Köcsög V. Ajánlata egy csöppet sem köcsögtető. Viccét áttettük a vicéhez, az majd rendeltetési helyére elvici.

Főispáni titkár Komárom. Tintafoltokat díszmagyarból kivévő részvénytársaság címe: »Citrom és Rudnay«, kalamáris-utca 13.

Toledó. Dolgozatát kitoledobtuk.

Tell Vilmos. Küldeményeivel immár betelt a mérték kis telhetetlen.

Máhr J. Szeben. Ha már ír, írjon szebben.

Zsurmédi. Vous êtes toujours médiatisé. Még a sandvics nem a legjobb zsurvics.

Törő Abris. Nálunk hiába betörő, az ördög törődik magával.

Rím Kovách. Elrettentő példaul:

Künn a Ludovékába,
Úl a lud a vékába
S nem tudja a vén kába,
Hogy kétszer ül a vékába.

Álomásfönök. Ezzel akar hatni? Ösrégi.

Avas úti fű tövére
Hullott a vasuti fűtő vére.

Véle befűtöttünk.

Esernyő.

Tudós hord oly paraplíkat,
Melyen zord moly harap likat.

Béke velünk.

Az ipar csodája. Csak 7 koronáért készítek mérték után egy remek szabású, divatos férfinadrágot, nagyon finom és tartós fekete, sötét-kék, szürke vagy barna posztóból. Mértéknek elegendő a nadrág belső hossza és a hasbőség. — **Lichtmann Sándor** szabómester. **Budapest, Rottenbiller-utca 4/B.** Vidéki rendelések pontosan eszközöltetnek utánvétellel. 2 nadrág rendelésénél bérmentve. Minták a nagy költség miatt nem küldetnek.

Fiatal, csinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, viszketésséggel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az **Erényi-féle Ichtiol-Salycil.** Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona, utasítással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár, Budapest, Károly-körút 5. (Dob-utca sarok.)

Vértes-féle Sósorszesz
Minden házban szükséges.

A korszón

Ulánus önkéntes: Miért vetted fel, Micike, ezt a nagy kalapot?
 Mici: Hogy a korszón az Adolf arcát eltakarjam vele.
 Ulánus önkéntes: Máskor olyan nagy cipőt is végy, Micike, hogy az Adolfnak a lábát se lehet látni.

?? Miért rendel a legtöbb budapesti orvos ?? „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ??

Mert az „Erényi Ichthyol-Salicylt“-ról be lett bizonyítva, hogy a **viszketegség** által okozott bőrbajokat teljesen megszünteti és a **sömörös** bántalmakat radikálisan kezeli. Mert az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ 4000 esetben kipróbálták kórházakban, klinikákon és privát egyéneken és azt találták, hogy feltűnő gyógyhatása van még a leg-
régibb időtől származó mindennemű **sömörrel** párosult **viszkető** fájdalmakra, továbbá **ótvár**, **bőrrepedezés**, **bőr-
hámítás**, **kipállott testrészekre**. **Excema** ellen állandóan rendelik biztos eredménnyel. Mert az „Erényi
Ichthyol-Salicylt“ használható a test összes részein, arczon, fejen, úgy felnőttek, mint gyermekek által. Mióta meg-
győződtek arról, hogy az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen ártalmatlan, azóta bátran, orvosi recept nélkül is
használják, mert a használata egyszerű és mindenki maga is elvégezheti lefekvés előtt.

Szagtalan !

Szagtalan !

Szagtalan !

Bemutatunk néhány eredeti levelet azoktól, kik kipróbálták az összes létező szereket bőrbajok ellen — eredménytelenül.

Tek. Erényi Béla gyógyszerész urnak, Budapest.

Orvosom rendeletére Erényi Ichthyol-Salicylt hozattam Öntől. Bár nem vagyok barátja az újságokban hirdetett gyógyszereknek, de ez egyszer kénytelen voltam ezt megtenni, mert végigmentem az összes patika- és háziszereken eredmény nélkül. Legnagyobb kinokat szenvedtem a viszketés által okozott bajomnál, míg végre az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen felszabadított a fájdalomtól. Amennyiben pedig 6 hónap óta nem ujult meg ez a veszedelmes bőrbaj, most már én ajánlom miuden ismerősömnek. Önre pedig mindenkor a legnagyobb hálával gondolok vissza, no meg orvosomra is, a ki figyelmemet felhívta az „Erényi Ichthyol-Salicylt“-ra. — Szeged, 1904. október 2.

Teljes tisztelettel Sz. P. ügyvéd, földbirtokos.

Tisztelt gyógyszerész ur !

A küldött „Erényi Ichthyol-Salicylt“ már az első használatra igazolta házi orvosomnak azon állítását, hogy készítménye igen erős szárító, dezinficiáló és fájdalomcsillapító hatású szer. Ideges kezdtem lenni, nem tudtam aludni a **viszketegségtől**; az utczára nem mehettem, annyira el volt torzítva kezem, arczom,

fejem a **kiütésektől**, melyek egészen **kisebesedtek**. Ma már én vagyok a legboldogabb ember, mert **ment vagyok** minden bajtól, mely egész életemet ekésérette. Ha tőlem függne, minden embernek csak „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ajánlanék. — Atád, 1902. május 10.

Kész szolgálja H. I., hivatalnok.

Tisztelt uram !

Még a mult hóban rendeltem meg egy „Erényi Ichthyol-Salicylt“, mert minden oldalról ajánlották feleségem excemája ellen. Azonkívül olyan helyen voltak viszkető fájdalmai, a hová kezével sem nyulhatott és a mit ide nem írhatok. Azon a helyen a testrésze izzadt és feldörzsölt volt. El sem képzelheti, t. gyógyszerész ur, hogy milyen megkönnyebbülés volt házamban feleségem teljes felgyógyulása, kinek eddig több száz forint ára gyógyszereket és vértisztítókat rendeltek. Bécsi orvosoknál is jártunk vele, de minden haszontalannak bizonyult. Most kérek még egy ugyanilyer „Erényi Ichthyol-Salicylt“ egy rokonom részére, ki szintén bőrbetegségben szenved. — Debreczen, 1904. szeptember 28.

Hazafias tisztelettel vagyok K. K., irodatiszt.

A valódi „Erényi Ichthyol-Salicylt“ postán megrendelhető nagy tégelyként **5 koronával** utánvétel mellett: Erényi Béla Diana gyógyszerésztárában, Budapest, Károly-körút 5 a. (Diszkrét szállítás naponta kétszer.)

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint

REMÉNYI MIHÁLY

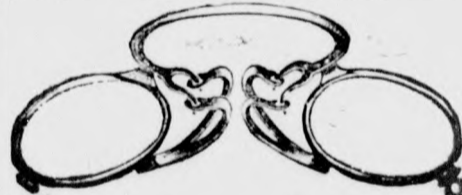
a M. Kir. Zeneakadémia házi hangszerkészítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, zongora, gordonka, czimbalom, harmónium, harmonika, fa- vagy réz-fuvó hangszert, húrt stb. stb, míg **REMÉNYI** legújabb, 315 ábrával ellátott képes árjegyzéket át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről**, Király-utca 58/K. sz. Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb áron. Külön költségvetés díjtalanul. Kivitel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. — Zongora és czimbalomok javítása és hangolása. — Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. Árjegyzék minden hangszerről külön-külön kérendő.

Telefon 87—84.

Fontos katonatiszteknek és mindenkinek, a ki orrcsüptetőt visel!

Szabadalmazott orrcsüptető kettős rugalmas csüptetővel. Seyffert professzor rendszere.

A ki orrcsüptetőt visel, tudja, mennyi baj van vele, mivel a csüptető nem ül szilárdan az orron és a csüptető nem áll merőlegesen a szemtengely irányában, hanem rendszeresen rézsútos síkban előrehajlik s a fejnek gyakran a legcsekélyebb mozdulatára leesik. Azáltal, hogy a lencsék nem állnak a szem tengelyére merőlegesen, romlik a szem, mert a sugártörés következtében a szemnek kell alkalmazkodnia, illetőleg rendelkezés állásba fordulnia, hogy a tárgyak képe a retzahártya kellő pontjára érhesse; azáltal pedig, hogy a csüptető nem elég biztosan és szilárdan ül az orrgerinczen, igen gyakran leesik és könnyen összetörik.

Mindkét fogyatkozáson könnyen segít a Seyffert professzor szabadalmazott orrcsüptetője, melynek kettős rugalmas csüptetője nemcsak szilárdan megfogja az orrot, hanem állandóan merőleges irányban is tartja a lencséket a szem tengelyére. Le nem eső orrcsüptetőt. Irjon még ma! Probálja ki ezt az orrcsüptetőt!

Ha nem felel meg, a pénzt visszaküldöm!

Nickel keretben 4.— Ugyanaz, egész finom üvegekkel 5.— Ugyanaz double-ból 10.— Ugyanaz, 14-es aranyból 25.— egész 40.—

KLEIN DEZSŐ látyszerész, Budapest, Kecskeméti-utca 14. sz.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

KELETI SZÖNYEGEK

! A legnagyobb választékban !

! A legolcsóbb szabott árak mellett !

AGOBIÁN és ADORJÁN Budapest, IV., Váci-utca 36.
(Klotild-palota.)

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
szab. chronometer- és műórák, feltalálója a remontoir ingaóráknak

**ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Árverésen

sikerült nagymennyiségű gyapjuszövetet megvásárolni, amíg ezen gyapjuszövet-készlet tart, készitek saját műhelyemben mérték után remek szabásban és művészi kivitelben egy teljes férfi-öltönyt csak

== 25 koronáért. ==

Fekete, sötétkék, sötétbarna vagy sötétszürke gyapjuszövetből. Vidéki megrendelésnél a mérték vagy egy viselt ruha beküldendő. — Minták a nagy költség miatt nem küldhetők.

Lichtmann Sándor

férfiszabó-mester,
Budapest, VII/75., Rottenbiller-utca 4/B. sz., i. em.

Az egyedüli létező valódi angol **SZÉPÍTŐSZER**, mely már 2—3-szori bekenés után biztosan hat és a bőrnek nem árt.

UGORKATEJ

Eltávolít minden arcztisztatlanságot, kiütést, pattanást, szeplőt, májfo tot, bőrtkát (mitessert) stb. és az arcnak friss üdeséget, fiataliságot kölcsönöz.

1 üveg 2 K. Ehhez ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.

Főszétküldési hely: **Balassa Kornél** gyógyszertára Budapest, Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszertárban. — Főraktár Budapesten: Török József gyógyszertárban, Király-u. 12 és Andrássy-út 26. Dr. Egger Leó »Nádor«-gyógyszertára, Váci-körút 17. Zoltán Béla gyógytárában, V., Szabadság-tér, továbbá a következő drogériákban: Detsinyi Frigyes, V., Marokkói-u. 2, Fodor Márton, VII., Király-u. 42, Lux Mihály, IV., Muzeum-körút 7, Neruda Nándor, IV., Kossuth Lajos-u. 7, Molnár és Moser, IV., Koronaherceg-u. 11.

15 forintért készít mérték után tiszta gyapjuszövetből egy öltönyt vagy felöltőt a legremekebb kivitelben

Krauss F. és Társa
uriszabó-üzlete

Budapest, VIII., Kerepesi-út 69. szám.

Vidékre minták és mértékvételi utasítás bérmentve.

OLBRICH L. szíjgyártó, nyerges és bőrdös

Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám.

Képes árjegyzék bérmentve.

SCHMIDT M.

szíjgyártó, nyerges és bőrdös

Bpest, VIII., Kerepesi-út 25.

Kocsizó- és lovaglószerzők.

359 Mindennemű utazóbőröndök.

Megrendelések és javítások pontosan és rutányosan eszközöltetnek.

Első Leánykiházasítási Egylet

m. sz.

Leány- és flu-biztosító intézet

Alapított Budapesten, VI. kerület, Teréz-körút 40. szám.
1863. évben

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek, azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

BUDAPESTEN

fióküzlet nincs.

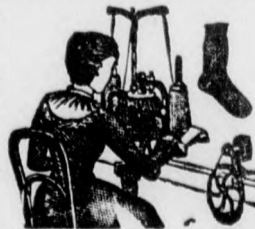
HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÚT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTT ÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

Szabados Simon

TULAJDONOS

5 korona, sőt több napi kereset.
HÁZIMUNKA-kötőgép-társaság.

Kerestetnek mindkét nembeli személyek a gépeinken való kötésre. Egyszerű és egész éven át gyors otthoni munka. Semmiféle előképzettség nem szükséges. Tivolság nem határoz és mi eladjuk a kész munkát.

Házimunka-Kötőgépek-társaság.

Thos. H. WHITTIK és Társa
Prág, Petersplatz 7. — 590.

119

Boldog szülők

Kristóffy mama (a keresztszülőkhöz): Három hónapos csak a kicsike, de napról-napra hízik, gyarapodik. Mily öröm ránézni!